

Novice

Podjetniški dnevnik Andreje Jernejčič Vizjak (7): V znamenju Steva Jobsa in Madonne

[Novice](#) - nedelja, 27.10.2013 ob 00:00

Nedeljsko jutro je pravljično, saj lahko spimo dlje, pogled na morje pa je čaroben. Sploh, ker med tednom velikokrat zaradi zgodnjega vstajanja nimaš časa opazovati prebujanje jutra. Princesa pride s knjigo o živalih. Že pri dveh letih je poznala več kot 200 živali. Ko gremo na pot, velikokrat ni prostora za številne igrače, vedno pa zato s seboj vzamemo kakšno poučno knjigo. Tako smo to debelo knjigo o živalih sveta za otroke tolkokrat prelistali, da sedaj pozna še živali, ki jih niti številni odrasli ne. Najlepše mi je, če dopoldne lahko v miru prelistam časopise. To se zgodi zelo poredko, mi je pa v veselje. Vem, da je internet moderen način branja, samo glede tega ostajam konzervativna. Šum, vonj in dotik papirja mi je ljubši, tako pri časopisih in revijah kot pri knjigah. Težko si predstavljam moderen način branja, ker že tako menim, da sem preveč za računalnikom.

Najlepši trenutki pa so crklanje. Princesa zna pobožati, ko želi kaj doseči, se nasmejati. V bistvu je zelo pridna in nejevoljo kaže le, ko je lačna, bolna ali zaspna. Čas je za njeno spanje. Za naju pa pogled, kam bomo šli čez nekaj dni na kratek oddih. Da je 30 stopinj Celzija, naju razveseli. Princesa pa bo s tem že v 17. državi. Nimam sicer navade, da bi bila vraževerna, ampak dve vraži vseeno imam, in ena je, da poti, kam gremo, ne povem vnaprej. Če sem kdaj povedala, se je vedno končalo tako, da tam nismo bili. Ko pa sem na letalu, ni problema, povem. Ker je let, naš kuža Nal ne bo šel z nami. Še dobro, da imam tako zlate starše, ki vskočijo na pomoč. Takrat gre Nal k njima in seveda se mu pozna, da ga razvajata. Vsakič pozabi pravila, ki jih je osvojil na šolanju. Šolanje smo namreč imeli z izjemnim trenerjem, ki res ve, kako delati s psom. Smo pa pred tem srečali kar nekaj pasjih voditeljev, ki o šolanju ne vedo prav veliko. Ko sem jim rekla, kaj želim, so mi razlagali, da je to preveč in da se to od psa ne sme zahtevati. Ko je pes vlekel čez cesto, je na primer ena rekla, da je to ok. Tako je pač, če ne spoznaš izkušenih trenerjev.

Čas za branje je tudi zelo dragocen. Poleti sem prebrala res veliko knjig in dve sta bili izjemni. Prva, ki mi je bila všeč, je biografija Steve Jobsa. Avtor je znal izvrstno prepletati zgodbe, tako, da knjigo prebereš kot kriminalko. Ne morem reči, da me je Jobs navdušil v vseh pogledih, mi je bil pa všeč kot inovator in kako se je pripravljal na nastopanje. Eden redkih, ki se je zavedal moči nastopa in se temeljito pripravljal tako za prezentacijo kot tudi za nastop. Za razliko od knjige je bil film površen in zavajajoč. Za takе močne osebnosti je značilno, da so ekstremni v obnašanju in odločitvah ter je zato z njimi verjetno težko delati. Čeprav, ko sem govorila z nekom, ki je delal z njim, mi je dejal, da je bilo delo z Jobsom super in ni imel slabih izkušenj. Podoben vtis kot Jobs je name naredila tudi pevka Madonna. Všeč mi je energija in vztrajnost.

V roke vzamem še knjigo o osnovni šoli Dolenjske Toplice, ki je praznovala 40-letnico. Ob tem so na šoli pripravili proslavo in izdali knjigo. Že dolgo me ni bilo tam, kakšnih 10 let, nazadnje sem pri njih predavala. Sprehod po šoli mi je vedno nekaj posebnega, zanima me, kako so se spremenile učilnice, kaj je sedaj drugače. Spoznala sem moje nekdanje učitelje. Nekateri so se spremenili. Učiteljica iz drugega razreda me je objela in stisnila, rekoč, kako daleč sem prišla. Bilo je tako ganljivo. V knjigi sem napisala spomine in še danes se spominjam prvega dne in številnih dogodkov, kot bi bili včeraj. Čutim vonj kuhinje, hrup razreda, nervozo pred kontrolnimi nalogami. Usedla sem se v avto in zaslišim pesem I am just a little star. To je nekaj, kar mi mož rad izpostavi: povezanost z lokalnim okoljem, Dolenjsko. Razmišljjam, da so mi ene učiteljice rekle, da so že v pokolu. In takrat mi je prvič v življenju prešinilo skozi glavo, da tudi moj čas hitro teče. Zase sicer še vedno menim, da sem mlada, samo spremembe v okolici te vseeno spomnijo, da se staraš. Seveda si s tem modrejši, imaš pa z leti manj energije. Prav zato se mi zdi pomembno živeti vsak trenutek in ga izkoristiti, ne pa odlašati potovanja in ostale želje za pozneje, ko bo starost že narekovala svoj davek.

Posijalo je sonce. Sprehod ob morju je prijeten. Zvečer še priprave za nov delovni teden, ki bo zaradi praznikov krašči. In takrat bo sledil oddih. Se ga zelo veselimo. Sledi še ogled filma. Rada imava le filme z uveljavljenimi igralci, saj s tem velikokrat dobiva večjo kakovost filma. Čakajo me še knjige. Ne vem, ali uspem priti do njih, vsekakor pa sem jih že pripravila za na dopust. S tem se zaključuje moje pisanje Podjetniškega dnevnika. V bistvu prijetno zapisovanje, ki je zahtevalo svoj čas. Hvala za to izkušnjo in nove poglede. Na še veliko podvigov!

Avtorka Podjetniškega dnevnika o sebi

Ime in priimek: mag. Andreja Jernejčič Vizjak

Letnik rojstva: 1975

Podjetje: Lin&Nil, piar, treningi javnega nastopanja in izobraževanje, d. o. o

Položaj v podjetju: direktorica

Izobrazba: magistrica komunikologije

Hobi: potovanja, ples, drsanje, smučanje in plavanje

Ne mara: nedelovnih in zahrbtnih ljudi

Življenjski moto: Sanjam in živi sanje.

Najraje se sprošča: s svojo družino.

Vzorniki (v podjetništvu): Steve Jobs

Priporoča podjetniške vsebine: forbes.com, Plavaj z morskimi psi in ostani živ, Unlimited power, Moški možgani, Ženski možgani

Spremljate jo lahko na (FB, Twitter, spletna stran...): www.andreja-jernejcic.si; FB